

Is duurzaamheid niet meer dan menselijke welvaart?

Volgens de Brundtland-definitie is sprake van duurzaamheid als de welvaart van toekomstige generaties is gewaarborgd. Het gaat hier bij om materiële en immateriële welvaart, dus ook welzijn. De MKBA is een welvaartsanalyse van een voorgenomen project zowel de netto welvaart (het saldo), de mogelijkheid voor nog meer welvaart (het ratio) en de welvaartsverdeling over de baathouders laat zien. In principe een goede basis voor het kiezen van de meest duurzame oplossing.

Toch gaat het in de besluitvorming soms om meer dan alleen welvaart. Intrinsieke natuurwaarden (welvaart voor plant en dier, want waarom zou het alleen om menselijke welvaart gaan?) en/of bestuurlijke overwegingen, zoals bijvoorbeeld eerder gemaakte afspraken, kunnen een belangrijke rol bij de uiteindelijke beslissing om een project al dan niet door te laten gaan. Met behulp van de MCA kunnen deze overwegingen worden toegevoegd aan de resultaten van de MKBA, zodat een compleet beeld van effecten ontstaat (zie afbeelding). Op de vraag of kiezen op welvaarts- en niet-welvaartseffecten duurzaam is, is geen eenduidig antwoord, maar een zuivere benadering is het wel.

